

Eduard (Eddy) Ido Izaks is geboren op 19 september 1929 in Amsterdam. Hij was de zoon van Izak (Isidore) Izaks (1898 - 1943) en Anna Chapon (1901 - 1943). Zijn ouders trouwden op 2 april 1925 in Amsterdam. Hij had een zusje Rachel Cornelia (1932). Zijn vader was briljantslijper en handelaar.

In 1941 woonden ze op de Jekerstraat 66 I in Amsterdam. Hij deed zijn barmitwoh op 29 augustus 1942. Zijn ouders waren door het werk van zijn vader enige tijd gesperrd waardoor ze niet op transport hoefden. Begin 1943 verhuisde het gezin naar de Krugerstraat. In juli 1943 werden zijn ouders opgepakt en op 6 juli kwamen ze terecht in kamp Westerbork. Vanuit daar werden ze op 13 gedeporteerd naar vernietigingskamp Sobibor. Daar werden ze bij aankomst vermoord. Eddy overleefde de oorlog waarschijnlijk als onderduiker.

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Een doorstart na de oorlog was niet mogelijk omdat veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. Alleen in Den Haag begon de T.O.P. groep weer. Er was ook in Amsterdam belangstelling en daar werd een groep opgericht. De organisatie was, net als elke joodse organisatie, Zionistisch ingesteld. Ze richtte haar leden op wat toen nog Palestina heette en wilden hun belofte bij de installatie ook op die manier inrichten. Dit bleek in verband met de spelregels van de NPV niet mogelijk. Het installatieteken werd een Davidster. Er werden geen insignes van de NPV overgenomen en in plaats van een hoed werd een baret gedragen. De organisatie werd Tsofioeth (Hebreeuws voor padvinderij) genoemd. De verkenners kregen de Hebreeuwse naam Tsofim en padvindsters Tsofoth. Er werd eind 1947 gestart met een verkennersgroep Misjmar Tikwatenoë onder leiding van Edzard

Izaks, een gediplomeerd verkennersleider. In januari 1948 werd hij formeel geïnstalleerd. Op 20 juni 1948 werd een meisjesvendel erkend met de naam Deworah.

Eddy Izaks kende Julia van der Velde van jeugdorganisatie Tikwatenoë waar hij jeugdleider was. Hij heeft Julia gevraagd leiding (madriecha)

te worden. Eén van haar padvindsters was Marianne Schwarz. Marianne werd in 1952 ook leidster.

Na de erkenning van de staat Israël door Nederland in 1949, besloot ook de Haagse TOP groep zich exclusief te gaan richten op Israël en moest daarom afscheid nemen van de NPV. De Haagse en Amsterdamse Joodse Scoutinggroepen verenigden zich in de *Vereniging 'De Joodse Padvindsters in Nederland' (JPN)*, een sub organisatie van de Joodse Jeugdcommissie. Er waren op dat moment drie groepen (Misjmar Tikwatenoe, Betsalel en T.O.P Groep) en twee vendels (Koningin Esthervendel en Deworah vendel) aangesloten. Eddy Izaks werd commissaris van de JPN en samen met Akela Kroon waren ze vertegenwoordigd in de Joodse Jeugdcommissie.

Op 7 mei 1949 besloot het bestuur van de NPV de organisatie *'te beschouwen als een bona fide, niet erkende organisatie, waaraan zij medewerking wil verlenen'*. Ze mochten in de ScoutShop goederen betrekken, waaronder insignes, met uitzondering van installatie-, burger- en hoed-insignes. De organisatie koos voor het Israëlische padvindersinsigne, een Davidster met de Scoutinglelie.

Eddy was naast zijn inzet voor Scouting ook actief als jeugdleider bij Tikwatenoe, een andere jeugdorganisatie binnen de JCC. Doordat Scouting veel tijd kostte, stopte hij daar als jeugdleider. Eind 1949 werd hij gekozen als dagelijks bestuurslid van de JCC, samen met Marco Reiner en Hans Bloemendal. Namens de JCC mocht hij deelnemen aan een leiderscursus voor Zionistische jeugd in Israël.

JOODSE JEUGDCOMMISSIE. Commissaris Ed. Izaks, lid der Joodse Jeugdcommissie, is de eer te beurt gevallen, als enige jeugdleider in Nederland, deel te mogen nemen aan een leiderscursus voor Zionistische jeugd in Israël. Hij heeft de instructie van de J.J.C. ontvangen aldaar contact aan te knopen met gelijkgestemde organisaties.

Tijdens het gezamenlijk zomerkamp naar Borculo in 1950 kregen een aantal leden het onderscheidingsteken *Semel Kawod* voor hun buitengewone diensten. Eddy kreeg de onderscheiding in goud.

In 1952 trouwde Eddy Izaks met Julia van der Velde. Eddy werd door de Hollandsche Bank-Unie, waar hij werkte, uitgestuurd naar Israël. Ze kregen daar vijf kinderen.

Hij overleed op 14 augustus 1994 in Ramat Gan bij Tel Aviv in Israël.

Meer informatie

[Eduard Ido Izaks \(1929 - 1994\) - Genealogy](#)

[Algemeen Handelsblad » 02 apr 1925 - Art. 186 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 20 sep 1929 - Art. 93 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 23 mei 1932 - Art. 221 | Delpher](#)

[Het joodsche weekblad : uitgave van den Joodschen Raad voor Amsterdam » 21 aug 1942 - Art. 79 | Delpher](#)

[Izak Izaks Joods Monument](#)

[Izak Izaks \(Amsterdam, 1 juli 1898 - Sobibor, 16 juli 1943\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Anna Izaks-Chapon Joods Monument](#)

[Anna Izaks-Chapon - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

[Anna Izaks-Chapon \(Amsterdam, 16 april 1901 - Sobibor, 16 juli 1943\) - Oorlogsbronnen.nl](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 05 dec 1947 - Art. 32 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 27 mei 1949 - Pag. 9 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 02 jun 1949 - Art. 79 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 15 jul 1949 - Art. 71 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 14 okt 1949 - Art. 67 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 06 jan 1950 - Art. 54 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 03 feb 1950 - Art. 28 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 11 jan 1952 - Art. 92 | Delpher](#)
[Nieuw Israelietisch weekblad » 14 jul 1950 - Art. 60 | Delpher](#)
[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 31, 1948-1949, no. 9, 1949 » 1949-06 - Pag. 31 | Delpher](#)
[Holocaust Survivors and Victims Database -- Eduard IZAKS](#)
Foto installatie, Tweede van rechts: Eddy Izaks
[# Julia Izaks-van der Velde – Onderduik, Tikwatenoë, Tsofiem en Alijah](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.